

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Beginsel en begrip van verdeling

Sikkema, T.H.

Citation

Sikkema, T. H. (2018, November 22). *Beginsel en begrip van verdeling*. *Meijers-reeks*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/67088>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/67088>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/67088> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Sikkema, T.H.

Title: Beginsel en begrip van verdeling

Issue Date: 2018-11-22

Stellingen behorende bij het proefschrift

Beginsel en begrip van verdeling

van T.H. Sikkema

1. Belangrijker dan de vraag 'wat' verdeling is, is de vraag wat verdeling 'is'.
2. Het rechtsgevolg van de verkrijging krachtens verdeling betreft in essentie het optreden van een verminderde mate van onverdeeldheid.
3. Verdelen is toedelen; in het kader van de vaststelling van hetgeen krachtens verdeling aan deelgenoten toekomt, dienen verdeling en toedeling op een lijn te worden gesteld en te worden onderscheiden van de leveringshandeling ter verkrijging van 'het aan ieder der deelgenoten toe gedeelde' in de zin van art. 3:186 lid 1 BW.
4. Voor de totstandkoming van een juridische verdeling dient met twee begrippen 'verkrijging' rekening te worden gehouden. Het eerste begrip 'verkrijging' heeft betrekking op de verkrijging van goederen van de gemeenschap, terwijl het tweede begrip 'verkrijging' betrekking heeft op de verkrijging van niet-gemeenschapsgoederen (niet-gemeenschappelijke contanten ter gelijkmaking wegens een niet-evenredige verdeling in feitelijke zin).
5. Voor de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin van art. 3:182 BW dient te worden uitgegaan van het gehele gemeenschapsgoed als object van verdeling, waarbij het kader voor verkrijging door de (een of meer) verkrijgende deelgenoten wordt bepaald door enerzijds de grootte van de gerechtigdheid van de verkrijgende deelgenoot vóór verdeling en levering (als minimum) en anderzijds de totale gerechtigdheid tot het goed als geheel (als maximum).
6. Het bepaalde in de tweede volzin van art. 3:182 BW dient te worden begrepen tegen de achtergrond van het beginsel dat deelgenoten hun medewerking aan de verdeling dienen te verlenen in hun kwaliteit van deelgenoten ('deelgenoten als deelgenoten').

7. Uitgaande van de wettelijke omschrijvingen van de begrippen 'gemeenschap' en 'verdeling' kan met het concept van de lege gemeenschap en een maatstaf voor toedeling van schulden een kader worden geboden voor zowel de aanvaarding als de verdeling van de zogenaamde schulden-gemeenschap.
8. Het door art. 3:199 BW abstraheren van onder andere art. 6:229 BW doet de verdeling niet abstract zijn, maar benadrukt juist een voor de totstand-koming van verdeling vereiste causaliteit.
9. Uit Bijbelse profetieën kan worden opgemaakt dat bij het 'hora est' voor deze wereld door God een scheiding zal worden aangebracht ten gevolge waarvan de huidige wereld als gemeenschap van goed en kwaad niet meer zal zijn (vgl. Matteüs 25:31-46; 1 Johannes 2:18; Openbaring 21).
10. In het maatschappelijke verkeer komt aan het gebruik van de veront-schuldiging alleen dan goede zin toe indien duidelijk wordt gemaakt of deze heeft te gelden als een betuiging van spijt dan wel een verklaring van onschuld.
11. De aanduiding 'een-na-laatste' is geen alternatief voor 'op-een-na-laatste'. Aangenomen moet worden dat een na de laatste zelf de laatste is en de laatste daarmee de op-een-na-laatste.
12. Uit de 'laatste stelling van Fermat' kan worden afgeleid dat het geen fundamenteel bezwaar ontmoet dat een jurist zich in de marge uitlaat over wiskundige aangelegenheden.